

املاي حافظه

زهار به جز عشق دگر شغل نگيري

الهه ديمي، آموزگار پایه‌ی سوم ابتدایی و سرگروه
آموزش پایه‌ی دوم ابتدایی استان فارس

زهار از آن دانش‌آموزانی بود که موقع املاتنوشتن مدام عقب می‌افتاد و خواهان تکرار جمله بود. این مسئله دوستانش را کلافه و خودش را رنجور می‌ساخت. مشکل زهار را در چند دیکته‌ی پی‌درپی شناختم. مشکل او ضعف حافظه‌ی شنیداری بود.

برای حل مشکل او باید کاری می‌کردم. با مادرش این موضوع را مطرح کردم و راهکاری به ایشان پیشنهاد دادم. راهکار این بود:

چند دستور را پشت سر هم بدهید و متناسب با فضایی که دارید، فعالیت‌هایی را از زهار بخواهید که انجام دهد؛ مثلاً بشقاب را در کمد سمت چپ بگذارد و ظرف غذا را در یخچال قرار دهد و تنگ آب را بیاورد و... ناگفته نماند که این فعالیت‌ها را به‌صورت اتفاقی با زهار در کلاس تمرین می‌کردم که علاوه بر تقویت حافظه‌ی شنیداری، توالی شنیداری او را هم تحریک کنم.

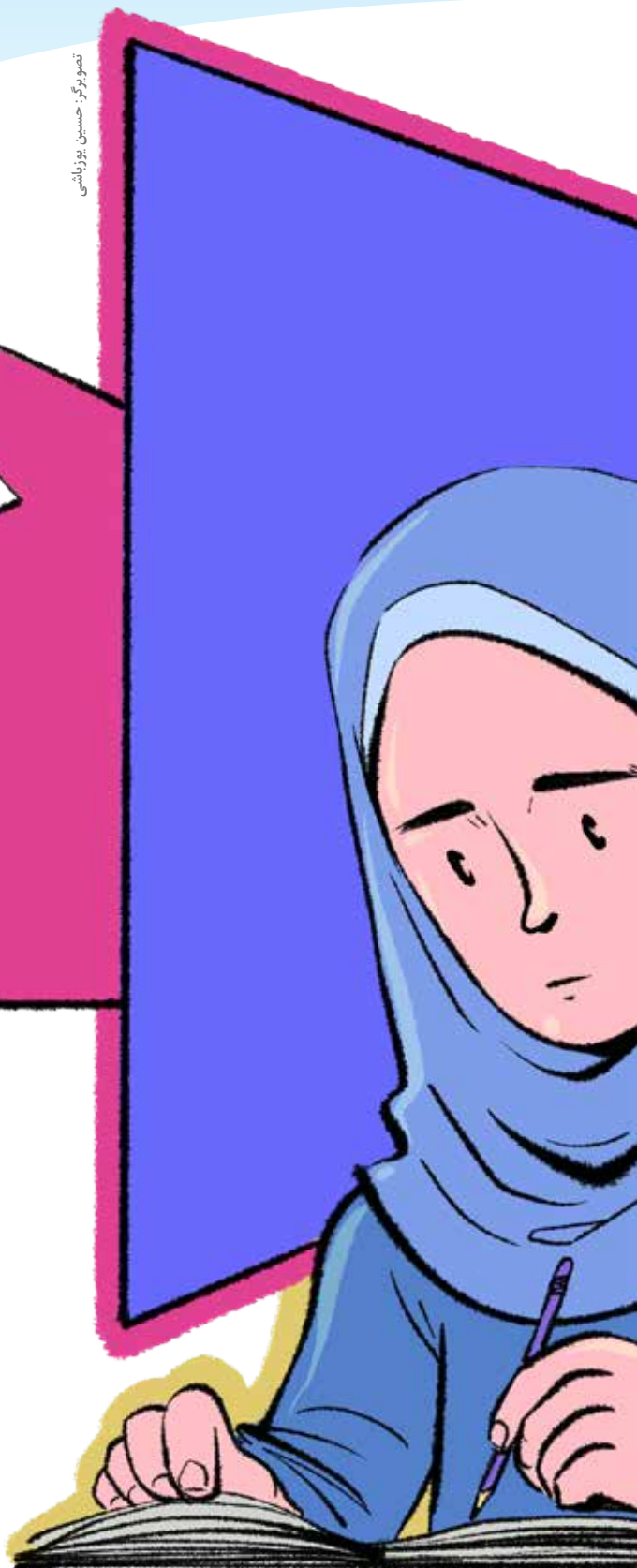
قرار شد که سه روز در هفته داستان‌های کوتاهی را برای مادر زهار بفرستم و زهار آن‌ها را بشنود، سپس از داستان سؤال‌هایی پرسیده شود. نتیجه‌ی این فعالیت، گذشته از بالابردن تمرکز و نگهداشت ذهن، علاقه‌ی زهار را به قصه و داستان هم بیشتر می‌کرد.

در کلاس هم هر روز چند دقیقه‌ی پایانی را به بازی کلمات

نمونه املاي حافظه

تصویرگر: حسین یوزباشی

اختصاص دادم. بازی به این صورت بود که هر کدام از بچه‌ها یک کلمه از درس فارسی آن هفته می‌گفتند؛ مثلاً نفر اول کلمه‌ی درختان را می‌گفت و نفر دوم همان کلمه را تکرار و کلمه‌ی دیگری به آن اضافه می‌کرد و نفر سوم دو کلمه‌ی قبلی را می‌گفت و کلمه‌ی دیگری را از درس می‌گفت

و به همین ترتیب پیش می‌رفت، از آنجایی که این بازی در اوایل برای کودکان کمی سخت بود؛ اما جذابیت خودش را داشت. هدف تقویت حافظه‌ی شنیداری زهرا بود و خوشبختانه چون زهرا از بچه‌های قدبلند کلاس بود و در ردیف پایانی می‌نشست، تعداد کلماتی را که باید به ذهن می‌سپرد کم نبود. هر روز به هدف نزدیک‌تر می‌شدم. بازی کلمات زهرا را قوی کرد و بازی جملات برای هر ردیف کلاس کارساز شد. در این بازی، به‌جای کلمه هر دانش‌آموز از یک جمله‌ی کوتاه استفاده می‌کرد و جملات با تکرار جمله‌ی قبل اضافه می‌شد. تکرار و تمرین و جلب توجه و بالابردن دقت و تمرکز در قالب بازی در تقویت حافظه‌ی شنیداری زهرا راهگشا شد و به‌مرور نوشتن دیکته نه‌تنها برایش سخت نبود؛ بلکه جزوی از علاقه‌های او به‌حساب می‌آمد.